

____ ناصرالدين انصارى

____ آيت الله خسرو شاهى

____ حجت الاسلام مظفرى

____ استاد شبستري

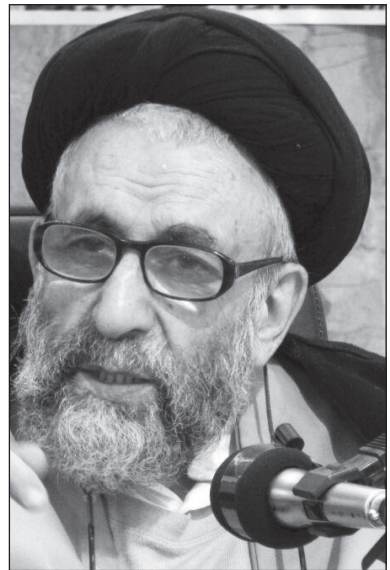
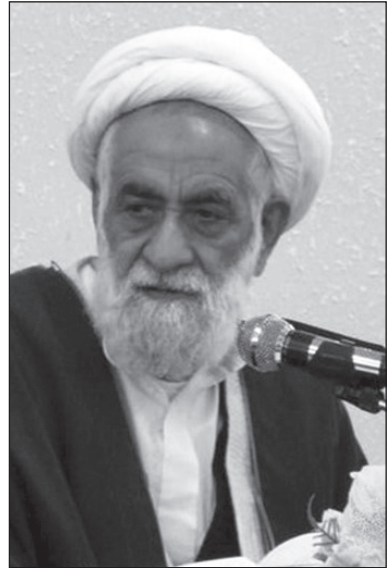
____ آيت الله محمدى باميانى

____ استاد عالم زاده

____ آيت الله شرعى

____ آيت الله حسينى ميانجى

____ حجت الاسلام حججى

حجت الاسلام مظفری

آقای حاج سیدرضا مظفری یکی از علمای نامی رودسر مازندران بود. آن مرحوم، در سال ۱۳۵۱ ق (۱۳۱۱ ش)، در روستای «کُکاسرا» - از توابع رودسر - زاده شد. پدرش حجت الاسلام آقای سیدهاشم مظفری (م ۱۳۴۴ ق)، از روحانیون محبوب و امام جماعت مسجد جامع رودسر بود. آن مرحوم در کودکی پدرش را از دست داد و تحت تکفل برادر بزرگترش مرحوم حجت الاسلام حاج سیدمظفر مظفری - که از شاگردان آیت الله العظمی سیدمحمدتقی خوانساری و از دوستان آیت الله بهجت بود - قرار گرفت و در نوجوانی به تحصیل علوم دینی روی آورد. نخست در رودسر ادبیات عرب را نزد آیت الله سیدهادی روحانی فراگرفت. در حدود سال ۱۳۲۸ ش به قم آمد و ادبیات را نزد مرحوم حاج شیخ رحمت الله فشارکی تکمیل و سطوح را هم نزد آیات: شیخ محسن دوزدوزانی، علی مشکینی، اعتمادی (معالم) و نوری همدانی (شرح لمعه) آموخت و در سال ۱۳۳۵ ش به نجف اشرف رفت و سطوح عالیّه را نزد حضرات آیات: ایازی مازندرانی، شیخ مجتبی لنکرانی و شیخ صدرا بادکوبه‌ای فراگرفت. پس از آن به دروس آیات عظام: آقای حکیم، آقای شاهرودی، آقای خویی و میرزا باقرزنجانی حاضر شد و مبانی علمی اش را استوار ساخت. در سال ۱۳۴۵ ش به زادگاهش بازگشت و به اقامه جماعت در مسجد جامع و تبلیغ و ترویج دین و تدریس علوم پایه پرداخت و نیم قرن در آن منطقه مردم را با دین و قرآن آشنا ساخت و نسلی متدین را تربیت نمود. در ایام پیش از انقلاب، با بیان فتاوی و اعلامیه‌های امام، یاد و نام معظم له را زنده می‌داشت و پس از پیروزی هم اکثر نمازهای شهدا و منابر مجالس ایشان را بر عهده داشت و بسیار مورد علاقه مردم و خانواده‌های شهدا بود و در دل مردم جای داشت. زندگی اش بسیار ساده و زاهدانه و بی‌پیرایه بود و اکثراً در منابر خویش ذکر مصیبت حضرت زهرا (س) را می‌نمود. فرزندش حجت الاسلام آقای حاج سیدمحمد جواد مظفری از اساتید حوزه علمیه قم است.

از آثارش به جز تقریرات دروس اساتیدش، کتاب «نگرشی به زندگانی ائمه علیهم السلام» است.

آن مرحوم در ۸۴ سالگی، در روز یکشنبه ۵ دی ۱۳۹۵ (۲۵ ربیع الاول ۱۴۳۸ ق) بدرود حیات گفت و پیکرش پس از تشییع در روز دوشنبه و نماز جناب آقای روحانی - امام جمعه رودسر - در گلزار شهدای رودسر به خاک سپرده شد.

آیت الله محمدی بامیانی

حضرت آیت الله آقای حاج شیخ غلامعلی محمدی بامیانی، یکی از علمای مشهور افغانستان و استاد مبرز حوزه علمیه زینبیه به شمار بود.

فقید سعید در سال ۱۳۱۲ ش (۱۳۵۲ ق)، در منطقه «فولاد» بامیان زاده شد و در اوایل نوجوانی به تحصیل علوم دینی روی آورد و به مشهد مقدّس آمد. ادبیات را نزد آقایان: ادیب نیشابوری، میرزا حسن صالحی و شیخ رجبعلی نجفی آموخت و در سال ۱۳۳۸ ش به نجف اشرف کوچ کرد و سطوح عالیّه را نزد حضرات آیات: شیخ غلامرضا باقری اصفهانی (شرح لمعه) و میرزا مسلم ملکوتی (کفایه) و رسائل و مکاسب را در «جامعه

آیت الله شرعی

مرحوم آیت الله آقای حاج شیخ محمدعلی شرعی، یکی از فضایی معروف حوزه علمیه قم و از چهره های شناخته شده و سختکوش و پرتلاش و خدمتگزار قم بود.

معظم له در اسفندماه ۱۳۱۴ ش (۱۳۵۴ق)، در «داراب» - از شهرهای استان فارس - در بیت علم و فضیلت زاده شد. پدرش مرحوم آیت الله حاج شیخ غلامحسین شرعی شیرازی، از شاگردان آیات عظام: آقای بروجردی، سیدمحمدتقی خوانساری و سیدصدرالدین صدر و مدیر مدرسه رضویه و امام جماعت مسجد رضویه قم و از اوتاد و زهاد حوزه قم بود.

آن مرحوم در کودکی همراه پدرش به قم آمد و در نوجوانی پس از آموختن قرآن و گلستان و نصاب و کلیله و دمنه به تحصیل علوم دینی روی آورد. ادبیات را نزد مرحوم حاج شیخ رحمت الله فشارکی و شرح لمعه را هم نزد آیات: ستوده و شب زنده دار و شرح تجرید را هم از مرحوم حاج شیخ ابوالحسن مقدسی شیرازی و شرح منظومه را از آیت الله حاج شیخ هاشم تقدیری آموخت. پس از آن سطوح عالییه را از حضرات آیات: مشکینی (رسائل)، منتظری (مکاسب)، سلطانی طباطبایی و حرم پناهی (کفایه) و دروس خارج را هم از آیات عظام: امام خمینی، گلپایگانی، شریعتمداری و کاظم تبریزی فرا گرفت و همزمان به تدریس ادبیات و سطوح و تبلیغ دین و نیابت از پدر در مدیریت مدرسه رضویه پرداخت. او سال ها مغنی و معالم و اصول مظفر و سیوطی تدریس نمود و در مدرسه رضویه الگوی نظم و مدیریت صحیح بود. شهید مطهری را برای نقد و بررسی مارکسیسم به قم و مدرسه رضویه دعوت نمود و این دعوت و حرکت بابرکت باعث نگارش پاورقی های جلد ۴ و ۵ «اصول فلسفه و روش رئالیسم» گردید. وی در دوران پیش از پیروزی انقلاب نقش حساس و اساسی در پیشبرد اهداف امام در سطح شهر قم داشت و در میان جوانان و بازاریان و روحانیان فعالیت گسترده ای داشت و اعلامیه های امام را چاپ و در سراسر کشور منتشر می ساخت و چندین بار گرفتار ساواک و بازداشت و روانه زندان شد. پس از پیروزی انقلاب با همکاری آیت الله یزدی ستاد انقلاب اسلامی را برای اجرای فرامین امام و رفع مشکلات کشور و دفع غائله های سیاسی (از جمله کردستان و گنبد) تشکیل

النصف» فرا گرفت و پس از آن به دروس خارج آیات عظام: آقای خوبی، میرزا حسن بجنوردی و امام خمینی حاضر شد و بهره های فراوان بُرد و همزمان به تدریس و تألیف و تقریر دروس اساتید خویش پرداخت. در حدود سال ۱۳۵۲ ش بود که توسط دولت بعثی عراق از نجف اخراج شد و به دعوت مرحوم آیت الله شهید سیدحسن شیرازی در شهر دمشق رحل اقامت افکند و در حوزه علمیه زینبیه به تدریس و تألیف روی آورد و ده ها نفر از شاگردان و طلاب علوم دینی را پرورش داد. او یکی از اساتید مشهور و ارکان آن حوزه نوپا بود که همه روزه ده ها نفر در رده های متعدد نزد وی مبانی فقه و اصول را فرامی گرفتند. با شروع درگیری های داخلی سوریه، آن مرحوم به کربلا آمد و سال های پایانی عمرش را در آن شهر مقدس به عبادت و زیارت گذراند تا سرانجام در ۸۳ سالگی، در روز سه شنبه ۲۳ آذر ۱۳۹۵ ش (۱۳ ربیع الاول ۱۴۳۸ق) بدرود حیات گفت و پیکرش به نجف اشرف انتقال یافت و پس از نماز جناب حجت الاسلام و المسلمین حاج شیخ محمدجواد موحدی در قبرستان وادی السلام نجف به خاک سپرده شد.

آثارش عبارتند از:

۱. دروس فی البلاغة
۲. دروس فی الرسائل (۵ج)
۳. دروس فی المكاسب
۴. اجود الشروح (شرح کفایة الاصول - ۶ج)
۵. لماذا نخاف الموت؟
۶. الخلافة بین السائل و المجیب
۷. تقریرات دروس آیت الله خوبی

حجت الاسلام حججی

آقای حاج شیخ رضا حججی یکی از علمای محترم و مشهور نجف آباد به شمار بود. آن مرحوم در سال ۱۳۱۲ ش (۱۳۵۲ق)، در نجف آباد در بیت علم و فضیلت زاده شد. پدرش آیت الله حاج شیخ احمد حججی (۱۳۰۳ - ۱۳۶۵ ق) - از شاگردان آیات عظام: آخوند خراسانی و سید محمد کاظم یزدی - بنیان گذار مسجد شیخ احمد (در چهارراه بازار نجف آباد) و پایه گذار فرهنگ دینی و مذهبی مردم نجف آباد و استاد بسیاری از علما و فضلاء آن شهر (مانند آیات: حسینعلی منتظری، عباس ایزدی، ابراهیم امینی، ابراهیم ریاضی، ابوالقاسم مسافری، غلام رضا باقری، محمدعلی احمدیان، حیدرعلی انصاری، غلام حسین منصور، اسدالله نوراللهی، سید جعفر طباطبایی، نصرالله قضایی و ابوالقاسم پاینده) بود.^۱

وی پس از آموختن سطوح به قم آمد و تحصیلات عالی خویش را نزد آیات عظام آقای بروجردی، امام خمینی، منتظری و علامه طباطبایی به پایان برد و مدتی به آبادان رفت و به تبلیغ و تدریس پرداخت. سپس به زادگاهش بازگشت و در مسجد پدرش (در بازار) به تبلیغ و تدریس پرداخت و در امور اجتماعی و خدماتی بسیار فعال و کوشا بود و توانست مسجد پدرش را توسعه دهد و کتابخانه‌ای بزرگ (در چهار طبقه با سالن‌های بزرگ، برای خواهران و برادران و نوجوانان همراه با مخزن و موزه و مرکز تکثیر و چاپ و اینترنت و کامپیوتر و دستگاه‌های سمعی و بصری و آرشیو مجلات) و صندوق قرض الحسنه و بیمارستان الزهراء و نیز حوزه علمیه برادران و خواهران (در کنار شهر نجف آباد - یزدان شهر) را بنیاد نهد.^۲

سرانجام آن مرحوم در ۸۳ سالگی، در روز چهارشنبه ۱۳ بهمن ۱۳۹۵ ش (جمادی الاولی ۱۴۳۸ ق) بدرود حیات گفت.

داد و خود ریاست آن را بر عهده گرفت و از خیل عظیم علاقمندان امام - که برای دیدار ایشان از تمام نقاط کشور به قم می‌آمدند - با برنامه ریزی صحیح و آبرومندانه پذیرایی نمود. با شروع جنگ تحمیلی تمام تلاش خود را برای تقویت جبهه‌های جنگ و تهیه نیازهای رزمندگان اسلام به کار گرفت و در عملیات کربلای ۵ هم فرزندش حجت الاسلام آقا شیخ محمد تقی شرعی به خیل شهیدان اسلام پیوست. وی دو دوره (سوم و چهارم) نماینده قم در مجلس شورای اسلامس و عضو مؤثر «جامعه مدرسین حوزه علمیه قم» بود و توانست بسیاری از مؤسسات و مراکز خیریه و عام المنفعه را تأسیس نماید، از جمله: مصلاي بزرگ قم، جامعه الزهراء، مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه خواران، دانشگاه علوم پزشکی بانوان فاطمیه، حسینیه شهدا، درمانگاه مصلی، مؤسسه جهاد مدرسه سازی، مؤسسه تحقیقاتی عاشورا، انتشارات تاسوعا، جامعه اسلامی ناصحین و شهرک مسکونی مهدیه.

سرانجام آن مرحوم در ۸۱ سالگی، در روز یکشنبه ۱۲ دی ماه ۱۳۹۵ (۲۲ ربیع الاول ۱۴۳۸ ق) در مشهد مقدس چشم از جهان فروبست و پیکرش پس از تشییع در روز سه شنبه و نماز آیت الله سید احمد علم الهدی - امام جمعه مشهد - در «دار الزهد» حرم مطهر حضرت امام رضا (ع) به خاک سپرده شد و در غم فقدانش پیام‌های تسلیت متعددی از سوی مقامات حوزوی و کشوری صادر گردید. مقام معظم رهبری در پیام تسلیت خویش فرمود:

بسم الله الرحمن الرحيم

درگذشت عالم مجاهد مرحوم حجت الاسلام والمسلمین آقای حاج شیخ محمدعلی شرعی - رحمة الله علیه - را به خاندان و بازماندگان و ارادتمندان به ایشان تسلیت عرض می‌کنم.

این روحانی پرتوان و پرکار و خدوم و با اخلاص، عمر بابرکتی را در خدمت اسلام و انقلاب و مردم گذرانید و فرزند طلبه جوان خود را نیز تقدیم درگاه شهادت کرد. رحمت خدا بر او و حشرا و با اولیاء اطهارش باد ان شاء الله!

سیدعلی خامنه‌ای

۳ دی ماه ۱۳۹۵

۱. خزائلی، حسنعلی، سیمای دانشوران، ص ۷۳، ۷۴.

۲. همان، ص ۷۸.

آیت الله خسروشاهی

وی در فقه و اصول و فلسفه و کلام صاحب نظر بود و بیش از نیم قرن مجالس تفسیر و اخلاق داشت و بر هر کتابی که می خواند حاشیه می نوشت و مظهر تسلیم و رضا در مقابل مشیت الهی بود. با وجود اینکه سالیانی دراز و طولانی با بیماری های مختلف دست و پنجه نرم می کرد و در طول زندگی با رنج ها و مصیبت های بسیار روبرو بود، اما همیشه می گفت: استادمان مرحوم حاج شیخ عباس تهرانی می فرمود: «در راحتی چیزی به آدم نمی دهند، شاید در مشکلات چیزی دادند».

دوست گرامی جناب آقای عباسعلی مردی، در شرح زندگی او کتاب «خلوت نشین» را نگاشته است. سرانجام آن عالم بزرگوار پس از یک بیماری در ۹۲ سالگی در روز شنبه دوم بهمن ۱۳۹۵ ش (۲۲ ربیع الثانی ۱۴۳۸ ق) درگذشت و پیکرش پس از تشییع در روز یکشنبه و نماز آیت الله سیدمحمد ضیاء آبادی در حرم مطهر حضرت عبدالعظیم حسنی (علیه السلام) به خاک سپرده شد. مقام معظم رهبری در پیام تسلیت خویش فرمود:

بسم الله الرحمن الرحيم

درگذشت عالم پارسا و سالک الی الله، مرحوم آیت الله آقای حاج سیدابراهیم خسروشاهی رضوان الله علیه را به شاگردان و ارادتمندان و به ویژه به خاندان و بازماندگان مکرم ایشان تسلیت عرض می کنم. این عالم بزرگوار - از شاگردان قدیم حضرت امام خمینی و علامه ی طباطبائی (اعلی الله مقامهما) و از مستفیدان سلوک معنوی در محضر بزرگان اخلاق و معرفت و خود - آراسته به پرهیزکاری و پارسایی بود.

از خداوند رحمت و مغفرت و علو درجه برای ایشان مسألت می کنم.

سیدعلی خامنه ای

۲ بهمن ۱۳۹۵

حضرت مستطاب آیت الله آقای حاج سیدابراهیم خسروشاهی یکی از علمای مشهور تهران بود. فقید سعید در سال ۱۳۰۳ ش (۱۳۴۳ ق) در کرمانشاه زاده شد. پدرش مرحوم سیدهاشم خسروشاهی تبریزی بود که از تبریز به کرمانشاه - به علت نزدیکی به عتبات عالیات - مهاجرت کرده و ساکن شده بود. آن مرحوم سپس به شهر قم مهاجرت کرد و در همین شهر چشم از جهان فرو بست و گرد یتیمی بر سر سیدابراهیم نشست، اما او از پای نشست و با همت مادرش به یادگیری علوم دینی روی آورد. نخست همراه دوستانش آقایان اخوان انصاری قمی (حجج اسلام آیات: حاج شیخ احمد و حاج شیخ محمود) مقدمات و ادبیات را نزد مرحوم آیت الله حاج شیخ عباس تهرانی فرا گرفت و پس از آن به دامادی معظم له درآمد و سپس سطوح عالی را از حضرات آیات: سیدمحمد رضا گلپایگانی، شیخ علی صافی گلپایگانی و شیخ عبدالجواد اصفهانی فرا گرفت و پس از آن به دروس خارج آیات عظام: آقای بروجردی، آقای گلپایگانی، امام خمینی و دروس تفسیر و فلسفه (اسفار) علامه طباطبائی حاضر شد و مبانی علمی اش را استوار ساخت و با حضرات آیات آقایان: بهاء الدینی، بهجت، سعادت پرور (پهلوانی تهرانی)، خوشوقت و حاج آقا حسین فاطمی قمی جلسات انس و بحث مباحث اخلاقی و تهذیب نفس داشتند. در سال ۱۳۴۰ ش به امر آیت الله العظمی گلپایگانی به زادگاهش بازگشت و سال ها به تبلیغ دین و اقامه جماعت در مسجد «صاحب» (مسجد حاج غلامحسین صاحب واقع در خیابان سرچشمه) اشتغال داشت و پس از سخنرانی در محرم ۱۳۴۲ و بازداشت از سوی ساواک به نجف اشرف مهاجرت کرد و چند سال در دروس آیات عظام: سیدعبدالاعلی سبزواری و امام خمینی شرکت نمود. در سال ۱۳۸۵ ق به کرمانشاه بازگشت و مسجدش پایگاه مؤمنان و جوانان جویای علم و معرفت بود. او آخر دهه ۱۳۴۰ به تهران آمد و در مسجد «المهدی» به اقامه جماعت و منبر و تبلیغ دین و در مدرسه مروی به تدریس سطوح عالی و اخلاق و علاوه بر آن به بنیاد و توسعه مساجد مانند: ساخت مسجد «فاطمه الزهراء» و توسعه مسجد «المهدی» در کوچه اسدی و برخی شهرها و روستاها در تهران پرداخت.

استاد شبستری

دانشمند محترم استاد آقای حاج عبدالحسین شبستری یکی از فضلا و دانشمندان معروف قم بود. فقید سعید در ۱۸ دی ماه ۱۳۱۲ ش در نجف اشرف زاده شد و پس از کسب دیپلم به کار کسب و تجارت و حضور در مجالس علم و شعر و ادب و رفت و آمد فراوان با عالمانی مانند: آیت الله العظمی خویی، علامه امینی و سید عبدالعزیز طباطبایی پرداخت و روح علم و تحقیق و پژوهش در او زنده شد و در کنار کار تجارت به تألیف و پژوهش روی آورد. او برای انجام تحقیقات خویش کتابخانه‌ای بزرگ پدید آورد و برای دستیابی به منابع تحقیق به کشورهای مختلف مانند: هند، پاکستان، سوریه، لبنان، ترکیه، ایتالیا، اسپانیا، آلمان و انگلستان سفر کرد و کتاب‌های فراوان گرد آورد. او به زبان‌های عربی، فارسی و انگلیسی تسلط کامل داشت و اشعاری به زبان‌های عربی و انگلیسی سروده و با شاعران و ادبای بزرگ عراق همچون: دکتر مصطفی جواد، دکتر علی الوردی و محمد مهدی الجواهری مراودات بسیار داشت.

قلبی مهربان، اخلاقی خوش، صورتی بشاش و خندان داشت و فروتنی و تواضع در رفتارش مشهود بود.

آثارش عبارتند از:

۱. الأعلام في معجم البلدان
۲. ارشاد الأذهان إلى أعلام القرآن (۲ ج)
۳. اعلام القرآن
۴. احسن التراجم لأصحاب الإمام الكاظم (۲ ج)
۵. التبيين في أصحاب أمير المؤمنين (ع) (۳ ج)
۶. الفائق في أصحاب الإمام الصادق (ع) (۳ ج)
۷. سبل الرشاد إلى أصحاب الامام الجواد (ع)
۸. النوار الیهادی إلى أصحاب الامام الیهادی (ع)
۹. الحاوی لأصحاب الامام العسكري (ع)
۱۰. صاب العصر و الزمان و توابه الأربعة
۱۱. حياة سيّدة النساء فاطمة الزهراء و الرواة عنها
۱۲. حياة الامام المجتبی و الرواة عنه
۱۳. مشاهير شعراء الشيعة (۵ ج)
۱۴. فهار التبيين في أصحاب أمير المؤمنين

سرانجام آن مرحوم در ۸۳ سالگی، در روز سه‌شنبه ۲۹ دی ۱۳۹۵ ش (۱۹ ربیع‌الثانی ۱۴۳۸ ق) بدرود حیات گفت و بیکرش پس از تشییع در روز پنجشنبه و نماز آیت الله سیدعلی میلانی بر آن به نجف اشرف انتقال داده شد و در صحن حرم مطهر کمیل بن زیاد نخعی به خاک سپرده شد.

آیت‌الله حسینی میانجی

مرحوم آیت‌الله آقای حاج سیدکاظم حسینی میانجی یکی از علمای حوزه علمیه قم بود. فقید سعید در سال ۱۳۴۷ ق (۱۳۰۷ ش)، در روستای «گونلو» - از بخش «اوج تپه» در غرب شهرستان میانه - زاده شد. در کودکی پدر و مادرش را از دست داد و تحت سرپرستی دایی‌اش آخوند ملاحسین علی احمدی (پدر آیت‌الله احمدی میانجی) قرار گرفت و کتاب‌های قرآن، نصاب و گلستان را نزد وی فرا گرفت. در ۱۵ سالگی (۱۳۲۲ ش) توسط دایی‌اش به میانه آمد و به تحصیل علوم دینی روی آورد و ادبیات را نزد میرزا علی کندوانی آموخت. در سال ۱۳۲۴ ش به قم آمد و سطوح عالی به نزد حضرات آیات: میرزا مسلم ملکوتی (مطول)، میرزا علی مشکینی (شرح لمعه)، میرزا رفیع بستان‌آبادی (رسائل و معالم)، مرعشی نجفی (مکاسب)، میرزا محمد مجاهدی و سید محمد باقر سلطانی طباطبایی (کفایتین) و علامه طباطبایی (تفسیر) آموخت و پس از آن به دروس خارج آیات عظام: آقای بروجردی، حجت کوه‌کمری، محقق داماد، امام خمینی، شریعتمداری و گلپایگانی حاضر شد و مبانی علمی‌اش را استوار ساخت (در برخی از این دروس با حضرات آیات: شیخ حسین ائوئی سرابی و میرزا محمد فیض سرابی هم بحث بود) و همزمان به تدریس و تبلیغ دین در زادگاهش و هم روستای «خورآباد» از توابع قم و خسروشاه تبریز پرداخت و در آن نواحی به خدمات دینی و اجتماعی (مانند احداث چندین مسجد و حسینیه و حمام و غسالخانه) اشتغال داشت. وی از قدیم با آیت‌الله بهاء‌الدینی مأنوس بود و در سفر و حضر - بیش از ۲۰ سال - با هم بودند که حضور دائم و مستمر آن مرحوم در ایام تبلیغی در روستای «خورآباد» قم به پیشنهاد آن مرحوم بود. در دوران نهضت اسلامی مردم ایران وی یکی از فضلاء سرشناس و انقلابی حوزه علمیه قم بود که نامش در ذیل اعلامیه‌های مدرّسین حوزه بر علیه رژیم شاه همواره دیده می‌شد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی از سوی «جامعه مدرسین حوزه علمیه قم» به سرکشی و بررسی مشکلات شهرهای اهواز و کاشمر مأموریت یافت و سپس به امامت جمعه شهرهای آباده و سراب و در مهر ۱۳۶۱ از سوی امام خمینی به امامت جمعه خرم‌آباد و در تیرماه ۱۳۶۲ به نمایندگی معظم‌له در استان لرستان برگزیده شد

استاد عالم زاده

دانشمند گرامی آقای بزرگ عالم‌زاده، یکی از محققان و دانشمندان مشهد مقدّس بود. آن مرحوم در تیرماه ۱۳۱۶ ش، در شوشتر در بیت علم و فضیلت زاده شد. پدرش آیت‌الله حاج شیخ عبدالحسین عالم‌زاده و جدّش حاج شیخ محمدباقر شریعت احمدی و جدّ اعلایش مرحوم آیت‌الله حاج شیخ احمد شوشتری (۱۲۴۵ - ۱۳۲۷ ق) بود.

آن مرحوم پس از اخذ دیپلم در رشته فلسفه دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد، ادامه تحصیل داد و فارغ‌التحصیل شد و در دبیرستان‌های «مسجد سلیمان و مشهد مقدس» به تدریس پرداخت. سپس در ۱۳۶۳ ش از سوی بنیاد پژوهش‌های آستان قدس رضوی به همکاری در تحقیق و تهیه معجم بحارالانوار دعوت گردید و همزمان به شرکت در همایش‌های علمی و ایراد سخنرانی و ارائه مقالات و تألیف و تحقیق پرداخت و آثار بسیار پدید آورد که برخی از آنها عبارتند از:

۱. دانشنامه رضوی
  ۲. قبله‌گاه عاشقان: معرفی حرم رضوی و اماکن متبرکه
  ۳. به سوی بارگاه نور
  ۴. حرم رضوی (ع) به روایت تاریخ
  ۵. مشعل فروزان دانش و تقوا: امام محمد باقر (ع) (به اردو ترجمه شده است.)
  ۶. نوری منیر در افق کویر
  ۷. ستاره پرفروغ آسمان کویر: حسین بن موسی الکاظم (ع)
  ۸. گوشه‌ای از مبارزات شهید مدرّس
  ۹. هشتمین شمس ولایت
  ۱۰. علم و تمدن از دیدگاه اسلام
  ۱۱. نورالولایة: ترجمه ۴ جلد اسدالغابة (در فضایل امیرالمؤمنین)
- آن مرحوم در ۷۹ سالگی بر اثر بیماری در روز پنج‌شنبه ۱۰ تیرماه ۱۳۹۵ ش (۲۴ رمضان ۱۴۳۷ ق) بدرود حیات گفت و پیکرش پس از تشییع در روز یک‌شنبه ۱۳ تیرماه در قبرستان «بهشت رضا» - بلوک ۴۴ - به خاک سپرده شد.

و این منصب تا سال ۱۳۸۷ ادامه یافت. ایشان در آن شهر به مدت ۲۷ سال به اقامه جمعه و جماعت و احداث مسجدالنبی(ص) و مصلی و تدریس و خطابه پرداخت و جوی از وحدت و یکدلی و الفت و دوستی در میان مردم و عشایر و علما پدید آورد. تمامی علمای خرم‌آباد گرد وجودش جمع شدند و او محور وحدت بود. به نوشت صدیق گرامی استاد عبدالرحیم ابادری:

«حضور معنوی و توأم با سعه صدر ایشان در منطقه لرستان و شهر خرم‌آباد مایه اتحاد و همبستگی و آرامش میان اقشار مختلف به‌ویژه علمای استان و شهر خرم‌آباد گردید. آنهایی که از وضع استان آگاهی داشتند و دارند به خوبی می‌دانند، پیش از ورود ایشان تنش‌ها و اختلافاتی در میان بعضی شخصیت‌ها و گروه‌های سیاسی وجود داشت و می‌رفت تا به مرحله بحرانی نزدیک شود. وقتی این روحانی متعهد مسئولیت خطیر امامت جمعه را بر دوش گرفت از همان آغازین روزها برای همه گروه‌ها و گرایش‌هایی که زیرمجموعه نظام و انقلاب قرار داشتند، موضع‌گیری اتخاذ کرد و همه را زیر بال مهر و محبت خویش گرفت و تا آخرین روزهای مأموریتش برای آنها منادی وحدت، صمیمیت و برادری شد. به‌رغم وجود علمای مُعَمَّر و صاحب نفوذ و بزرگوار در خرم‌آباد، اما همه آنها محوریت ایشان را پذیرفته و در نهایت همدلی کنار هم و برای هم انسجام کم‌نظیری با هم داشتند. در موارد مختلف گاهی میان اقوام، طوایف و عشیره‌های روستاهای اطراف درگیری‌ها و اختلافات محلی رخ می‌داد، حضور معنوی و صمیمانه نماینده رهبری در قامت آیت‌الله حسینی میانجی فصل الخطاب همه طرفین می‌شد و اختلافات کهنه و چندین ساله‌شان را به احترام حضور متواضعانه این سیدصمیمی و بی‌ادعا کنار گذاشته و به فراموشی می‌سپردند. از خطبه‌هایش عطر «کلمه توحید و توحید کلمه» به مشام می‌رسید.

او زندگی ساده و بسیار بی‌آلایش داشت. زاهد به معنای واقعی و حقیقی بود. به همین سبب از زهدفروشی به شدت پرهیز می‌کرد. اهل ذکر و عبادت و تفکر بود و پس از عمری خدمت به خلق در فروردین سال ۱۳۸۷ به قم بازگشت. پس از اندکی استراحت به دعوت مردم و معتمدین شهرک غرب تهران به آنجا هجرت نمود و امامت جماعت مسجدالنبی(ص) شهرک را بر عهده داشت.»

سرانجام آن عالم بزرگوار پس از عمری تلاش در راه اعلائی کلمه دین، در ۸۸ سالگی در روز یکشنبه ۵ دی ۱۳۹۵ (۲۵ ربیع‌الاول ۱۴۳۸ق) چشم از جهان فروبست و پیکرش پس از تشییع شایسته در روز دوشنبه و نماز حضرت آیت‌الله شبیری زنجانی در مسجد مطهری حرم حضرت معصومه (س) و در کنار قبر دوستانش حضرات آیات: احمدی میانجی، سیدمهدی روحانی و سیداسماعیل موسوی زنجانی به خاک سپرده شد. مقام معظم رهبری در سوگ فقدهاش فرمود:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

درگذشت عالم جلیل‌القدر مرحوم حجت‌الاسلام والمسلمین آقای حاج سیدکاظم حسینی میانجی را که سال‌ها در سمت نمایندگی امام(رض) و اینجانب در استان لرستان به انجام وظیفه الهی خویش مشغول بود، به خانواده و فرزندان و بازماندگان محترم و همچنین به مردم استان و ارادتمندان ایشان تسلیت می‌گویم و برای آن فقید سعید رحمت و مغفرت و رضوان الهی را مسألت می‌نمایم.

سیدعلی خامنه‌ای

۶ دی ماه ۱۳۹۵